

DigiTeaL

GHID DE GHID DE

MANAGEMENT AL CLASEI MANAGEMENT AL CLASEI

University of Wolverhampton – Septembrie 2022

Abstract

Ghid realizat în discuție cu profesorii, despre cinci subiecte de management al clasei.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication [communication] reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein. Funded by the Erasmus+ Programme of the European Union. Project Number: 2020-1-UK01-KA226-SCH-094429

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

CUPRINS

Cuprins	1
1. Fundalul general	2
2. Descrierea generală a participanților.....	3
3. Rezultate și cele mai bune practici	4
3.1 Riscurile și Beneficiile învățării online pentru elevi	4
3.2 Neticheta în Mediul de Învățare Online.....	7
3.3 Creșterea implicării și motivației studenților în timpul învățării online	8
3.4 Managing Learners with Special Needs during Online Learning Gestionarea cursanților cu nevoi speciale în timpul învățării online.....	11
3.5 Probleme privind confidențialitatea și datele personale în timpul învățării online	14
4. Recomandări pentru administrația școlii și factorii de decizie în domeniul educației	16

1. FUNDALUL GENERAL

Aceste linii directoare au fost create pentru a acoperi cinci subiecte de management al clasei, identificate în Faza 1 a proiectului DigiTeaL prin sondaje, focus grupuri și interviuri cu profesori, care au dus la crearea [DigiTeaL framework](#).

[Rezultatele naționale și comparative](#) din Faza 1 a colectării de date sunt disponibile pentru a fi citite online.

În Faza 2, am discutat din nou cu profesorii pentru a solicita mai multe informații în mod specific despre cele cinci subiecte legate de managementul clasei, iar recomandările și cele mai bune practici din aceste discuții sunt prezentate mai jos.

2. DESCRIEREA GENERALĂ A PARTICIPANȚILOR

Interviuri și focus grupuri au avut loc în toate țările partenere. În funcție de ceea ce a fost cel mai convenabil pentru participanți, acestea au fost efectuate fie în persoană, la telefon sau prin sisteme de întâlnire online, cum ar fi Zoom sau Microsoft Teams.

Cipru

În Cipru, au participat 5 educatori - 2 cu experiență în învățământul primar, 2 în învățământul secundar și unul cu experiență la ambele niveluri. Toți aveau un mediu educațional diferit, predând TIC, STEAM, biologie, engleză și matematică.

Germania

În Germania, au participat 4 profesori și profesioniști din domeniul educației cu experiență în predarea cursurilor online. Participanții au fost: doi profesori de liceu („gimnaziul” – liceu) (discipline: spaniolă, franceză, germană, muzică), un profesor la un colegiu profesional (subiecte: engleză, sănătate) și un lector de facultate (domeniul: asistență socială). și etica).

Grecia

În Grecia, au participat 5 profesori: 3 au fost profesori de școală primară și 2 au fost profesori de gimnaziu. Profesorii din clasele primare erau generalişti, iar profesorii din gimnaziu predau literatură și fizică.

România

În România, au participat 9 consilieri școlari și profesori din învățământul primar și gimnazial. Toate predau o serie de materii. Sunt specialiști în educație care planifică și desfășoară activități de consiliere educațională individuală sau de grup al căror obiectiv este adaptarea elevilor la problemele specifice mediului școlar, precum și carierei didactice, educație sanitară, dezvoltare personală, educație socială și civică. Toți au avut experiență anterioară cu elevii CES în învățământul de masă.

Marea Britanie

În Marea Britanie, au participat 6 profesori, 1 în școala primară, 3 în școala gimnazială și 2 la facultate (pentru elevi cu vârsta cuprinsă între 16-18 ani). 6 au lucrat în învățământul de masă (cu câțiva elevi CES), iar 1 a lucrat în învățământul CES. Profesorul din clasele primare era generalist. Profesorii de la a doua școală au predat muzică, matematică și teatru. Profesorii de la facultate au predat educație fizică (PE) și economie.

3. REZULTATE ȘI CELE MAI BUNE PRACTICI

3.1 Riscurile și Beneficiile învățării online pentru elevi

Cele mai bune practici:

- Căutați modalități de a gestiona obstacolele, cum ar fi conexiune proastă la internet sau lipsa echipamentului.
- Instrumentele care promovează interactivitatea sunt vitale pentru predarea online.
- Profitați de predarea online pentru a vă adapta la ritmurile diferiților studenți (de exemplu, instrucțiuni video pe care elevii le pot viziona de câte ori au nevoie).
- Transferați activitățile online care au funcționat bine către predarea față în față (de exemplu, chestionare).
- Încercați să cereți elevilor să-și închidă camerele sau să deconecteze dispozitive suplimentare de la internetul de acasă dacă există probleme de conexiune în timpul unei lecții.
- Luați în considerare dacă există oportunități de a determina elevii să se miște în mediul lor fizic în loc să stea și să se uite la ecran pe parcursul sesiunii. Se pot ridica și găsi un articol relevant în casă, de exemplu?
- Este posibil să puteți utiliza datele telefonului pentru a îmbunătăți conexiunea la internet a laptopului.

Profesorii au identificat beneficiile generale ale predării online, nu numai în timpul pandemiei. De exemplu, poate fi folosit cu elevii cărora le este dificil să participe la cursuri față în față din cauza dizabilităților, a stării de sănătate sau care trăiesc într-o zonă îndepărtată/inaccesibilă (cum ar fi insulele de pe continent). O astfel de utilizare ar promova accesul egal la educație.

Utilizarea forțată a predării online în timpul pandemiei a avut ca rezultat, de asemenea, o mare dezvoltare profesională în acea perioadă, deoarece toți profesorii au trebuit să învețe cum să folosească noile instrumente tehnologice și să își modifice stilul de predare pentru utilizarea online. Acest lucru i-a afectat diferit pe profesori, chiar și în aceeași țară și zonă, deoarece, în timp ce unii au văzut-o ca o oportunitate sau o provocare interesantă, alții au considerat-o obositoare, stresantă sau o sursă de anxietate.

Profesorii din România au constatat că lipsa pregătirii pentru a preda online a fost, de asemenea, o cauză de stres, la fel ca și diferența notabilă de competență tehnologică în comparație cu studenții lor. Problemele tehnice combinate cu nevoia de a modifica planificarea lecțiilor și de a folosi noi moduri creative de a implica studenții, au făcut ca trecerea inițială la predarea online a fost dificilă. Profesorii din Marea Britanie au descoperit că o familiarizare sporită cu instrumentele a dat un sentiment de control, ceea ce a făcut predarea mai ușoară.

În Cipru, România și Marea Britanie, unele dintre provocările elevilor s-au confruntat cu provocări, cum ar fi conexiune proastă la internet, lipsa echipamentului potrivit sau insuficienta echipament (de exemplu, dacă mai mulți membri ai familiei au învățat și lucrează online în același timp). În multe cazuri, profesorii au recurs la schimbarea furnizorului de internet sau la modernizarea planului de utilizare pentru a rezolva problema accesului la internet și, prin urmare, nu au avut alte sugestii în acest sens. Profesorii din Grecia au reușit să le solicite elevilor să-și închidă camerele și să deconecteze orice dispozitiv inutile de la internet, în momente în care conexiunea era proastă. Guvernul grec a încercat, de asemenea, să reducă congestionarea rețelei prin eșalonarea predării la diferite niveluri. De exemplu, orele de școală primară erau programate dimineața, iar cele de gimnaziu de la prânz. Profesorii din Cipru foloseau uneori datele de pe telefoanele lor pentru a crea un hotspot pentru laptopurile lor atunci când conexiunea era proastă.

Profesorii din Germania, Grecia și România au observat că unii elevi și-au pierdut interesul sau motivația. Profesorii germani au găsit acest lucru în special pentru elevii care profită de comunicarea și distracția pe care o au cu colegii lor și învață mai ușor astfel. A trebui să învețe acasă în fața computerului se simte foarte plictisitor pentru ei și își pierd motivația de a învăța. Profesorii greci au constatat și un decalaj de comunicare, din cauza imposibilității de a observa reacțiile și emoțiile elevilor, ceea ce a îngreunat gestionarea elevilor în sala de clasă online. Prin urmare, este considerată importantă utilizarea instrumentelor care promovează interactivitatea. Exemple în acest sens au inclus utilizarea de soluții software, cum ar fi săli de întâlnire, pentru a încuraja activitățile sau discuțiile în grupuri mici. Pentru copiii mai mici, mediul lor de acasă ar putea fi folosit pentru a extinde spațiul fizic al clasei. De exemplu, li se poate cere să se ridice de la birou și să găsească un anumit obiect în casă sau să numere numărul unui anumit articol, cum ar fi scaunele.

Pentru disciplinele bazate pe performanță, predarea online ar putea fi dificilă. Nu s-a putut corecta elevii dacă au făcut vreo mișcare incorect, la vizualizarea lor doar prin casete mici de pe ecran. Pentru mai multe materii fizice, profesorii din Marea Britanie au observat că uneori elevii urmăreau o lecție în timp ce se aflau în mașină sau altfel nu puteau participa fizic, ratând astfel unele dintre beneficiile orei. Acest lucru a avut un efect secundar pentru recrutările viitoare. De exemplu, pentru primul an după blocarea pandemiei, mai puțini studenți au ales drama ca opțiune GCSE sau A-level (lucrând la examenele din Marea Britanie la vârsta de 16 și 18 ani). Cu toate acestea, acest efect a fost reversibil dacă școlile au promovat și au investit într-adevăr în acele materii.

Ca aspect negativ al predării online, majoritatea profesorilor greci au menționat dificultatea de a socializa copiii. Un profesor din Marea Britanie a descoperit că studenții de teatru au devenit mai introvertiți și și-au pierdut încrederea. Profesorii români au observat că, deși agresiunea fizică a încetat, s-a înregistrat o creștere a hărțuirii cibernetice. Dependența crescută de ecran a fost, de asemenea, o preocupare. Cu toate acestea, profesorii germani au simțit că mulți elevi au beneficiat de lipsa tulburărilor fizice din partea colegilor de clasă sau a împrejurimilor școlii în timpul orelor live. Ei s-au simțit mai în siguranță și mai calmi acasă și s-au putut concentra mai ușor asupra sarcinilor date și s-au putut absorbi mai ușor de învățare.

Studenții din Cipru au găsit unele activități, cum ar fi chestionare online, captivante și interesante și ar dori să le continue în situațiile față în față. Profesorii din Marea Britanie au fost de acord că anumite părți ale predării online ar trebui aduse în clasă. Feedback-ul a fost uneori lipsit sau neregulat în timpul orelor online, așa că elemente precum chestionarele online ar putea ajuta, de asemenea, în acest sens.

Profesorii germani au remarcat că riscurile și beneficiile învățării online variază de la elev la student în funcție de nevoile lor individuale de învățare. Este important să răspundem acestor nevoi și situații diferite, oferind o varietate de metode și strategii de învățare.

3.2 Neticheta în Mediul de Învățare Online

Cele mai bune practici:

- Creați o politică de „netichetă” și împărtășiți-o profesorilor, elevilor și părinților.
- Implicați studenții în crearea politicii dvs.
- Cu colegii, adunați informații despre problemele cunoscute cu instrumentele pe care le utilizați.

În Cipru și Marea Britanie, participanții au sugerat că neticheta nu era cu adevărat o problemă pentru studenți, deoarece aceleași reguli pe care le aveau în clasă se aplicau și în educația online. Opțiunea „ridică mâna” a fost grozavă (deși nu este disponibilă în toate instrumentele de videoconferință la început). Profesorii greci, în schimb, (și un profesor din Marea Britanie) s-au gândit că ar fi bine să aibă pregătire privind neticheta atât pentru profesori, cât și pentru elevi, precum și informații despre așteptările împărtășite cu profesorii, elevii și părinții.

Profesorii germani au considerat că implicarea elevilor în crearea activă a netichetei pentru cursurile lor online este o modalitate bună de a rezolva sau de a preveni orice probleme în interacțiunile lor. În fața acestei noi realități, a fost foarte important să oferim timpul și oportunitatea de a vorbi despre comunicare, reguli și probleme în comunitatea clasei.

Profesorii greci și români au identificat un comportament problematic al elevilor la început. De exemplu, elevii care își ascund numele reale și sunt nepoliticoși în timpul orelor, sau creșterea înșelăciunii și chiar a cyberbullying-ului între elevi, profesorii nefiind capabili să vadă și să controleze unele comportamente. Profesorii germani au identificat, de asemenea, hărțuirea cibernetică prin chat-uri private, iar profesorii din Marea Britanie au găsit o problemă similară, în care în timpul orelor, elevii foloseau un alt sistem pentru a argumenta online. O politică de netichetă agreată de la început poate să fi ajutat în acest sens. Pe lângă regulile standard de clasă, politica ar trebui să acopere noi reguli „doar online”, cum ar fi solicitarea studenților să dezactiveze sunetul în timpul unei sesiuni, cu excepția cazului în care au o anumită întrebare. Este posibil ca polița să acopere așteptările părinților în cazul în care au fost observate probleme. De exemplu, în Cipru, profesorii au observat că unii părinți le dădeau copiilor răspunsurile la întrebări în clasă, în loc să-i lase să gândească și să răspundă în ritmul lor.

În Grecia, profesorii au identificat nevoia de a avea informații și de a aduna toate lucrurile care trebuie făcute și greșelile sau omisiunile care creează probleme într-un singur instrument.

3.3 Creșterea implicării și motivației studenților în timpul învățării online

Cele mai bune practici:

- Includeți pauze frecvente.
- Petreceți mai puțin timp predând și mai mult timp activităților fizice, activităților de grup și discuțiilor.
- Stabiliți clar obiectivul de învățare la începutul sesiunilor online.
- Folosiți videoclipuri și studii de caz pentru a face lucrurile mai captivante și mai interesante.
- Cereți elevilor să aibă camere pornite, astfel încât să le puteți monitoriza implicarea (unde acest lucru este permis de școală și de politica națională de confidențialitate).
- Folosiți activități de cunoaștere/reconectare dacă participarea începe să scadă în timpul unei sesiuni.
- Instruiți studenții în comunicarea prin e-mail dacă nu sunt deja obișnuiți cu aceasta.
- Luați în considerare dacă metodele online pot fi transferate față în față pentru a încuraja participarea studenților timizi sau liniștiți; mai puteau comunica în scris în loc de verbal?
- Păstrați contactul telefonic cu studenții în afara lecțiilor (de exemplu, fiecare student primește un apel telefonic de check-in de la tutorele de formular în fiecare săptămână).
- Configurați activități pentru a încuraja implicarea special pentru prima sesiune a dimineții.
- Informați părinții și contactați-i direct despre implicarea elevilor și problemele de participare.
- Luați în considerare dacă o parte de predare față în față poate fi utilizată pentru anumiți studenți cu participare sau implicare problematică.

În Grecia, profesorii credeau că interactivitatea lecțiilor este cheia pentru motivarea elevilor și pentru o lecție de succes. Uneori au fost speriați de lipsa de participare a studenților și au încercat să „transfere” motivația pe care o folosesc la predarea față în față. De exemplu, pentru a oferi ca exercițiu un joc online de cunoaștere/reconectare.

Soluțiile pe care profesorii încercau să le găsească au fost prin propriile cercetări și prin comunicarea cu colegii lor, dar și-ar dori să aibă informații mai bune despre acest lucru. Acest lucru a fost reluat de profesorii români, care au spus că inițial nu au existat măsuri standardizate la nivel de stat pentru a ajuta profesorii să descopere și să învețe noi tehnici pentru a atrage implicarea și motivația elevilor în timpul orelor online.

Acțiunile întreprinse la nivel național au fost utile, cum ar fi cursurile „Salvați Copiii” în programul „Ora de net” sau alte cursuri online oferite gratuit profesorilor. Cu toate acestea, majoritatea au trebuit să învețe singuri să folosească diferite aplicații și programe care ar ajuta la adaptarea metodelor de predare la învățarea online. De obicei foloseau table online, chestionare, aplicații participative, prezentări PowerPoint și filme. Profesorii germani au mai descoperit că uneori elevii lor le învață noi trucuri digitale care ar putea fi aplicate în timpul lecțiilor.

Cu răbdare și timp, „noua realitate” a pătruns și mulți studenți și-au dat seama că este mai distractiv să participe activ la cursurile online decât să nu participe. Pentru unii studenți au fost posibile noi forme de participare. De exemplu, elevii timizi care nu doreau să vorbească cu voce tare în clasă, puteau acum să participe scriind comentarii și răspunsuri în chat.

Principala provocare a fost să-i convingem pe copii să-și țină camera aprinsă, pentru a păstra contactul direct cu ei. Nu existau reguli oficiale pentru asta, doar o recomandare de la Ministerul Educației din România, așa că profesorii nu puteau insista. De asemenea, profesorii germani au considerat acest lucru dificil, unul dintre ele comentând *„A vorbi într-un vid de ecrane negre a fost un sentiment oribil”*.

Profesorii din Marea Britanie au descoperit că motivația și implicarea elevilor au fost afectate de propriile lor caracteristici, de lipsa mediului de clasă și de lipsa abilităților tehnice și a echipamentelor. Elevii din setul de jos au avut tendința să se lupte mai mult cu implicarea și motivația decât cei din setul de sus, care, de asemenea, au avut tendința de a avea mai mult sprijin și implicare a părinților. În mod similar, profesorii germani au descoperit că părea mult mai greu să-și motiveze elevii atunci când nu sunt prezenți fizic într-o clasă. Elevii au trebuit să învețe să își asume responsabilitatea pentru învățarea autonomă, pentru crearea propriului spațiu de învățare și pentru participarea activă la cursurile online.

Dacă elevii nu au avut un spațiu personal pentru a studia acasă, asta le-ar putea afecta motivația. În unele cazuri, frații puteau fi auziți alergând în fundal. Abilitățile tehnice scăzute și lipsa echipamentului tehnic ar putea fi, de asemenea, o problemă, deși acest lucru ar putea fi atenuat prin oferirea de laptopuri studenților și prin instruirea acestora în comunicarea online, cum ar fi trimiterea de e-mailuri. Acolo unde studenții puteau accesa lecțiile doar prin telefon, a cauzat probleme atunci când schimbau între mai multe aplicații, de ex. folosind OneNote, Teams și YouTube în timpul aceleiași lecții. Profesorii au remarcat că distribuirea laptopurilor a fost posibilă datorită granturilor guvernamentale.

Elevii cu CES ar putea găsi învățarea online mai distragătoare, dacă ar fi obișnuiți să aibă sprijin individual în clasă. Utilizarea asistenților didactici pentru a oferi acelor studenți îndemnuri pentru a le readuce atenția asupra sesiunii ar putea ajuta la acest lucru. De asemenea, a fost important să facem sesiunile distractive, cu instrucțiuni scurte și multe demonstrații.

Profesorii din Marea Britanie au observat, de asemenea, o problemă cu sincronizarea, deoarece unii elevi s-au luptat să participe la cursuri online dimineața devreme și au solicitat ca lecțiile online să înceapă mai târziu decât școala în persoană. Acest lucru nu a fost posibil să se schimbe la niciuna dintre școlile intervievate, dar ar putea fi o opțiune de luat în considerare pentru școli și profesori, cărora li s-ar considera convenabil să fie flexibili.

Pentru un profesor din Marea Britanie, motivația a fost de a menține comunitatea unită, ceea ce a necesitat mult efort de echipă.

„Fiecare student a primit un apel telefonic în fiecare săptămână de la tutorele lor oficial în prima izolare. Când am intrat în al doilea blocaj, aveam înregistrări în fiecare dimineață și activități special concepute pentru începutul dimineții pentru a comunica cu elevii și a interacționa cu ei, iar toți elevii care nu se prezentau vor primi un apel telefonic, iar părinții lor.”

Ca ultimă resursă, în cazul în care unii profesori din Marea Britanie aveau preocupări deosebite cu privire la angajamentul unui elev, ei îl chemau pe elev la școală, într-un mediu controlat, și predau față în față. Desigur, această posibilitate depinde de mulți factori, inclusiv liniile directe naționale privind blocarea și izolarea socială, disponibilitatea transportului pentru elev, disponibilitatea profesorilor (dacă predau deja un calendar complet de cursuri online) și sănătatea/vulnerabilitatea tuturor celor implicați.

Cunoștințele personale ale studenților, dobândite prin predarea în persoană înainte de izolare, au fost citate ca un factor important de motivare; le-a permis profesorilor să răspundă mai mult nevoilor individuale ale fiecărui elev. Profesorii au considerat că acest lucru ar fi fost mai dificil cu studenții care erau predați doar online, fără interacțiune față în față.

3.4 Managing Learners with Special Needs during Online Learning

Gestionarea cursanților cu nevoi speciale în timpul învățării online

Cele mai bune practici:

- Furnizați instrucțiuni în mai mult de un format, în funcție de nevoile elevilor.
- Furnizați instrucțiuni video sau demonstrații pe care elevii le pot viziona și reviziona în ritmul lor.
- Folosiți numele elevilor pentru a individualiza comunicarea și oferiți feedback pozitiv.
- Folosiți asistenți de predare în timpul predării online pentru a oferi sprijin suplimentar.
- Folosiți camere de chat în instrumente online, cum ar fi Teams, WebEx, pentru a oferi asistență individuală privată, după cum este necesar în timpul orei.
- Nu presați studenții să vorbească în timpul orelor online, lăsați-i să folosească chatul dacă preferă.
- Prioritizează conexiunea studenților cu personalul, care ar putea fi prin mentori dedicați sau asistenți didactici, întâlniri suplimentare online sau telefonice sau activități distractive (jocuri/povestiri) în loc de activități de predare.
- Dacă elevii au nevoi mai complexe, invitați-i la școală pentru a le permite să acceseze cursurile online cu un adult în sală care să-i sprijine.
- Postați materiale tipărite studenților dacă aceștia ar avea dificultăți în utilizarea versiunilor doar online.

În toate țările partenere, profesorii au avut o experiență în principal pozitivă în timp ce pregăteau cursuri online incluzive pentru studenții CES. Profesorii din Cipru au menționat că studenții cu CES erau mai confortabili să se implice prin chat și să își scrie contribuțiile în timpul activităților de brainstorming. În Grecia, profesorii au spus că elevii CES s-au simțit mai în siguranță și mai de succes în timpul predării online, deoarece au fost tachinați mai puțin și au avut mai mult timp să proceseze întrebările profesorilor și informațiile noi. Ei au mai menționat că pentru copiii cu dificultăți de mobilitate sau cu boli cronice, predarea online a fost o experiență pozitivă, deoarece a fost mult mai ușor să accesezi lecții. Un profesor din Marea Britanie a constatat că studenții CES au progresat mai bine în timpul predării online, datorită mai puține distrageri a atenției în cursurile online. În Germania, profesorii au descoperit în mod similar că elevii cu CES se simțeau mai în siguranță acasă și participau mai mult decât la cursurile offline.

Cu toate acestea, profesorii de discipline fizice și bazate pe performanță au descoperit că cursurile online ar putea distra mai mult atenția pentru studenții cu CES. A fost important să facem sesiunile distractive și interesante și să includem elevii CES ținând cont de nevoile lor. De exemplu, un profesor a pregătit carduri de instrucțiuni vizuale pentru elevii cu deficiență de auz și a folosit instrucțiuni scurte și clare pentru elevii cu deficiențe de vedere. Pentru subiectele bazate pe performanță, pregătirea videoclipurilor pentru a explica sarcini complexe a fost benefică, astfel încât elevii cu CES ar putea parcurge pas cu pas în propriul ritm. Acolo unde este necesar, materialele ar putea fi, de asemenea, afișate studenților, în loc să fie afișate doar online.

Profesorii au folosit, de asemenea, numele elevilor pentru a personaliza comunicarea. Feedback-ul pozitiv a fost esențial. Elevii cu CES aveau uneori nevoie de sprijin suplimentar pentru a menține conexiunea. De exemplu, ei pot avea întâlniri online suplimentare cu un mentor sau un asistent didactic dedicat (pe lângă apelurile telefonice regulate pentru fiecare elev din clasă, așa cum este menționat în subiectul de mai sus). Profesorii și-ar putea face, de asemenea, timp pentru a face activități „distractive”, cum ar fi jocurile împreună sau citirea poveștilor, în loc să se concentreze doar pe materiale didactice, dacă ar simți că elevii cu CES sunt demotivați sau dezagajați. De asemenea, era important să nu se pună presiune asupra elevilor, de ex. respectând dacă nu doresc să vorbească online.

Predarea online a permis profesorilor să folosească tehnologia într-un mod creativ. Elevii cu dificultăți de procesare au găsit uneori o provocare atunci când nu puteau să-și pună prietenilor o întrebare rapidă sau nu existau indicii nonverbale de preluat. Folosind camere de chat online private în instrumente precum Teams și WebEx, profesorii ar putea oferi informații suplimentare pentru studenții lor cu CES, dacă este necesar.

Dacă elevii aveau nevoi mai complexe, aceștia erau invitați la școală și puteau accesa cursurile online cu un adult în sală, care îi putea sprijini. În caz contrar, asistenții didactici s-au alăturat sesiunilor online pentru a oferi suport și îndemnări suplimentare studenților.

Profesorii germani au spus că este mai ușor să-i ajuți pe elevii cu CES în mod direct, creând sesiuni de tip break-out, să explice sarcini sau să ofere alt sprijin individual, fără a-i deranja pe ceilalți elevi în timp ce aceștia își desfășoară sarcinile. Nu trebuia să părăsească fizic sala de clasă principală în timp ce acorda sprijin individual elevilor a fost un mare avantaj pentru profesori.

După cum au menționat profesorii din România și Marea Britanie, implicarea părinților în lecțiile online ale copiilor lor a fost importantă. Părinții au mai spus că au beneficiat de acest lucru pe măsură ce și-au cunoscut mai bine copiii.

Profesorii greci au evidențiat un potențial dezavantaj al predării online: șansa ratată pentru elevii CES de a fi acceptați de colegii lor într-un mediu de clasă.

Un alt dezavantaj remarcat de profesorii germani a fost că ar putea fi mai greu de observat când elevii CES au început să rămână în urmă.

3.5 Probleme privind confidențialitatea și datele personale în timpul învățării online

Cele mai bune practici:

- Eliminați obiectele personale, cum ar fi fotografiile, din fundal înainte de a predă.
- Obțineți consimțământul elevilor și părinților lor înainte de a înregistra lecțiile online.
- Fiți clar dacă profesorii individuali trebuie să obțină consimțământul sau dacă acest lucru este realizat la nivel central de școală.
- Oferă elevilor și părinților sfaturi despre cum să-și protejeze confidențialitatea online.

Niciunul dintre participanți nu a avut pregătire oficială privind confidențialitatea și problemele datelor personale înainte de a începe predarea online. În Cipru, profesorii au devenit conștienți de probleme după ce părinții și-au exprimat îngrijorarea că elevii au camerele foto pornite. Acest lucru s-a încheiat cu Ministerul Educației afirmând că studenții ar trebui să-și țină camerele oprite în timpul predării online, pentru a evita posibile probleme legate de confidențialitate. În Grecia, profesorii au trebuit să facă multe cercetări pentru a ști ce ar trebui să facă ei și studenții pentru a-și proteja confidențialitatea. Profesorii de germană au trebuit să-și găsească propriile cursuri pe această temă și uneori ajungeau să se plătească singuri.

În mod similar cu instrumentele specifice, profesorii germani au constatat că examinarea fiecărui instrument pe care plănuiau să-l folosească pentru securitatea datelor este foarte consumatoare de timp. Ei au remarcat că multe instrumente care sunt ușor accesibile și libere de utilizat au, de asemenea, cele mai multe probleme de confidențialitate și criptare și, prin urmare, nu sunt deloc utile în contextul educațional. A fost o barieră pentru profesori dacă ar trebui să informeze părinții cu privire la fiecare instrument folosit și să obțină consimțământul.

Majoritatea problemelor legate de confidențialitate au apărut din cauza predării și învățării efectuate la distanță personală. De exemplu, profesorii au trebuit să aibă grijă să nu arate obiecte personale, cum ar fi fotografii, în fundalul camerei foto în timp ce predau. Elevii ar putea avea probleme, cum ar fi un dezacord în familie, care se întâmplă în spatele lor în timpul orei.

În unele cazuri, studenților li s-au oferit informații despre protejarea informațiilor personale online, care au fost considerate valoroase. În România, într-o etapă ulterioară, profesorii au avut acces la platforme online dezvoltate special la începutul primului blocaj, pentru siguranța online în timpul orelor.

Pentru toți partenerii s-a cerut permisiunea de a înregistra, dar acest lucru a fost făcut fie la nivel central de școală, fie de către profesori. Nu au fost partajate înregistrări fără permisiunea elevilor și/sau părinților.

4. RECOMANDĂRI PENTRU ADMINISTRAȚIA ȘCOLII ȘI FACTORII DE DECIZIE ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI

Este posibil să trebuiască să analizați măsuri pentru combaterea problemelor tehnice, cum ar fi lipsa accesului la internet la domiciliu sau lipsa echipamentelor – acest lucru poate necesita finanțare la nivel regional sau național, în special în cazul accesului la, de ex. laptopuri sau tablete.

Dacă recrutarea este în scădere pentru subiectele fizice sau bazate pe performanță (de exemplu, educație fizică, muzică, dramă), este posibil să puteți inversa tendința investind mai mult timp, efort și promovare în acele subiecte până când numărul se normalizează.

Fiecare școală ar trebui să aibă o politică de predare online, împărtășită cu profesorii, elevii și părinții. Acesta ar trebui să stabilească așteptările privind comportamentul în timpul orelor online și să fie explicit cu privire la noile reguli doar online, care nu fac deja parte din comportamentul standard la clasă.

La nivel de școală, încurajați schimbul de informații între profesori despre instrumente și activități bune de implicare și motivare.

La nivel regional și național, stabiliți sisteme pentru a împărtăși cele mai bune practici adunate la fiecare școală.

La nivel regional, național sau școlar, înființați cursuri de formare în special despre partajarea datelor și confidențialitate.

La nivel regional, național sau școlar, creați documente de orientare separate pentru elevi și părinți, precum și pentru profesori, cu privire la modul de protejare a confidențialității lor în timpul predării online.

La nivel regional, național sau școlar, clarificați ce consimțământ este necesar înainte de înregistrarea sau partajarea cursurilor online și cine va obține consimțământul (profesori individuali sau administrația școlii).